

Братство

Богуна

ДУХ! ВОЛЯ!

БОРОТЬБА!

2

стор.

Якщо встиг за 5 хвилин – ти невловимий!

3

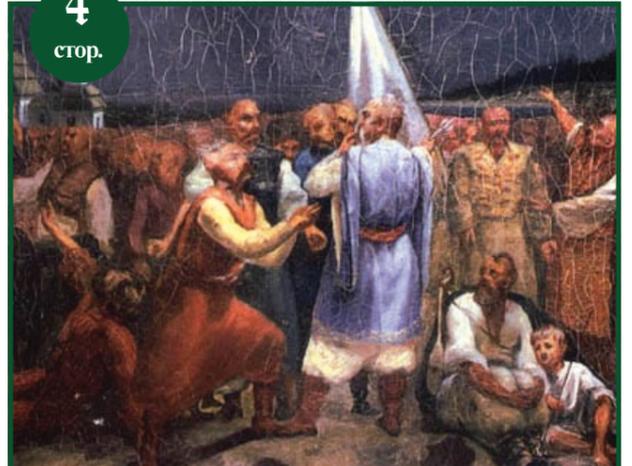
стор.

"Вагнер" проти "Факела", "Редут" – проти "Вагнера"! Так би і надалі!

4

стор.

Як предки будували справедливе суспільство?

"НАВІТЬ ОДИН СНАЙПЕР СПРОМОЖНИЙ ЗУПИНИТИ ПОТУЖНУ ГРУПУ ПРОТИВНИКА"

У рубриці " Герої – серед нас" нашим співрозмовником погодився стати снайпер бригади імені Івана Богуна із бойовим псевдо "Прокурор". Саме "Прокурор" розповість про особливості недавніх боїв під Бахмутом, на Червоній горі, про те, яким чином доводиться нести снайперське "чергування" упродовж 12-ти годин. Він розкриє певні тонкощі снайперської тактики, розповість про певні легенди та міфи, накопичені навколо діяльності снайперів у ході багатьох воєн сучасності. Найчастіше театр бойових дій "Прокурор" бачить через багатогодинне споглядання в оптичному прицілі і цей погляд напрочуд пильний та уважний. Як і 80 чи 50 років тому, снайпер досьгодні сприймається на передньому краї, як магічна, у чомусь чудодійна сила, і наш співрозмовник таки визнав, що снайпер у сучасному бою спроможний затримати наступ чи ефективно просування великої групи противника. Про це та інші деталі снайперських буднів "Прокурор" повідає у наступному номері.

ЗА ДОПОМОГОЮ АЕРОРОЗВІДКИ ВЛУЧНІСТЬ КРАЩА, АЛЕ ЧЕКАЄМО НА ПОТУЖНУ ЗБРОЮ

СЬОГОДНІ НАШИМ СПІВРОЗМОВНИКОМ СТАВ КОМАНДИР ОДНОГО ІЗ МІНОМЕТНИХ РОЗРАХУНКІВ БАТАЛЬЙОНУ "ЗАЛІЗНІ ВОВКИ" ПЕРШОЇ ОКРЕМОЇ БРИГАДИ СПЕЦІАЛЬНОГО ПРИЗНАЧЕННЯ ІМ. ІВАНА БОГУНА. ЗВАТИ ЙОГО ЄВГЕН. НАРОДИВСЯ І ВИРІС ЄВГЕН У МІСТІ СОСНИЦЯ, ЩО НА ЧЕРНІГІВЩИНІ. КРАЙ "ЗАЧАРОВАНОЇ ДЕСНИ", ЯКИЙ МАЙСТЕРНО ОПИСАВ У СВОЇХ ТВОРАХ ПИСЬМЕННИК І КІНОРЕЖИСЕР ОЛЕКСАНДР ДОВЖЕНКО. ТОМУ РОЗМОВА ІЗ ЄВГЕНОМ РОЗПОЧАЛАСЯ ІЗ ТОГО, ЩО ВІН ЗГАДАВ ПРО МАЛЬОВНИЧУ ПРИРОДУ РІДНОГО КРАЮ, А ТАКОЖ ЗАПРОСИВ УСІХ, ХТО ПРОЧИТАЄ ЦІ РЯДКИ, НА БАТЬКІВЩИНУ ЗНАМЕНИТОГО УКРАЇНЦЯ О.П.ДОВЖЕНКА. ДАЛІ ЄВГЕНУ БУЛО ЗАПРОПОНОВАНО ПОДІЛИТИСЯ ВРАЖЕННЯМИ ПРО ДОСВІД БОЇВ У РАЙОНІ ДИСЛОКАЦІЇ "ЗАЛІЗНИХ ВОВКІВ" – ПІД БАХМУТОМ ТА КРАСНОЮ ГОРОЮ.

– Найважчим у моїх спогадах про бої під Червоною горою та Бахмутом, є моральні відчуття. Адже важко спостерігати, користуючись матеріалами аеророзвідки, як ворожі групи по п'ять – шість осіб кожні півгодини піднімаються у так звану атаку у бік наших позицій. Раніше я такого навіть у фантазіях та здогадках про війну не міг уявити. Бо люди реально ігнорують небезпеку і таке враження, що вони просто живуть у якомусь іншому світі чи вимірі. Із цього приводу не раз доводилося спілкуватися із хлопцями, яким доводилося зустрічати рашистів за кілька кроків від своїх траншей і окопів. Так би мовити, в умовах безпосереднього контакту. І всі, як один, казали, що такий стан очевидного "трансу", у якому перебували вагнерівці, досягається вживанням психотропних, або ж наркотичних речовин. У такому стані більшість відчуттів суттєво притуплюються і людина не думає про небезпеку чи про обережність. Вона сліпо (хлопці кажуть – тупо) йде до наших позицій із найпростішою метою – виявити наші вогневі позиції і конкретні "точки" зосередження наших бійців. Далі хтось із тих, хто все ж таки повернувся живим, уточнює координати і по наших позиціях працюють ворожі артилеристи. І так по 10–12 атак щодоби. Дивитися за всім цим нам доводиться за допомогою аеророзвідувальних дронів і бачити все це важко. Але я уявляю, як важко тим нашим захи-

сникам на передовій.

– Чим допомагає очолюваний вами мінометний розрахунок у тій чи іншій ситуації?

– Наш 120-міліметровий міномет тут виконує кілька функцій. Найперша і основна – "накривати" групки "вагнерів" у момент їх просування до наших позицій. До речі, міномет має дуже потужні характеристики і дуже ефективний у процесі протидії наступу піхотинців. Трохи слабші його можливості у протидії танкам чи БМП. Тут ми можемо тільки призупинити рух ворожої техніки, а для її цілковитого знищення потрібна більш потужніша артилерія. Але свої завдання ми намагаємось виконати сповна і до найменших деталей. Суттєво допомагає вражати атакуючих "вагнерівців" аеророзвідка. Ми не просто отримуємо сигнал чи детально точні координати за допомогою традиційних засобів зв'язку. Ми бачимо ворога, стежимо у режимі відеофіксації за його кожним рухом і пересуванням. Відповідно, кожен залп міномета дає пристойний результат.

– Зрозуміло, що ваш вогонь ледь не миттєво фіксується ворогом. Наскільки неприємні наслідки має для вашого розрахунку так звана контрбатарейна боротьба?

– Якщо врахувати, що противник має непогане устаткування для визначення координат нашого міномета у момент його пострілу і робить це доволі швидко, всьо-

го за 12–14 хвилин, то у нас часу для обстрілу позицій чи скупчень ворога чи його техніки є не так багато – всього 5–6 хвилин. Далі – швидке "згорання" і передислокація у інше місце, або на іншу позицію. Слід зауважити, що ми чітко дотримуємось ось таких, вище згаданих нормативів і це в кінцевому підсумку давало нам можливість уникати найгірших наслідків у ході ворожих обстрілів. Зокрема очолюваний мною розрахунок воює успішно ще й тому, що нам вдавалося уникати втрат.

– Ви дуже цікаво розповідаєте про давно апробований 120-міліметровий міномет ще радянського зразка, але ж у підрозділах ЗСУ активно працює і більш сучасна техніка.

– Так, ми про це знаємо і також мріємо воювати і бити ворога ще потужніше, точніше і ефективніше. Мене особисто приваблюють характеристики 155-міліметрового міномета "Богдана", який має просто такі могутні властивості вражати, як живу силу, так і будь-яку техніку. А "Панцир" і особливо французький "Цезар", викликають неабияке захоплення у кожного артилериста. Але – аби таких побільше, ми б отримали б дуже переконливу перевагу, завдяки ще й точності, узгодження своїх дій із кількома видами розвідок. Так що у нас є дуже привабливі перспективи, які, я сподіваюсь, вже за кілька місяців будуть реалізовані і допоможуть нам таки здобути перемогу.

ЗА ПІДТРИМКИ ПОЛЬЩІ ТА ЛИТВИ

Перша окрема бригада спеціального призначення імені Івана Богуна разом із командуванням Прикордонної служби України підготувала і випустила черговий курс військовослужбовців, які пройшли вишкіл з тактичної, бойової та снайперської підготовки. Навчання проходило згідно програми, яка створювалась і виконувалась за підтримки Посольств Республіки Польща і Литовської Республіки.

ВИЗВОЛЯЄМО І ВІДБУДОВУЄМО

ЗСУ ведуть боротьбу не лише з окупантами, але і зі стереотипами та недооцінкою з боку світу. Наші воїни доводять світові свою виучку і професіоналізм у реальних ділах.

Нещодавно наші військові відновили міст, який був зруйнований окупантами. Дивовижно, але бійці майже блискавично знайшли можливість не лише погнати агресора, але і здійснити відновлення та зміцнення інфраструктури регіону.

Над відновленням мосту працював батальйон підтримки бригади Богуна. У черговий раз приклад співпраці та координації різних частин Збройних Сил дає вагомий результат. Однак лише таким чином ми зможемо подолати будь-які складнощі та досягти перемоги.

А світ, який уважно стежить за подіями в Україні, нехай бачить – ми не руйнуємо, ми будемо. Ми знаємо, що важливо не тільки забезпечити безпеку країни, але й підтримувати розвиток та процвітання.

УСПІХ РОЗВІДНИКІВ ЗАБЕЗПЕЧУЄ "БДЖОЛА"

Наша аеророзвідка продовжує демонструвати високий рівень професіоналізму та взаємодії з іншими підрозділами армії. Вони допомагають бійцям танкових та артилерійських підрозділів в боротьбі із ворогом.

Бійці аеророзвідки вміло оперують безпілотним комплексом "Бджола", який дозволяє ефективно та точно визначати розташування ворожих військ. Завдяки роботі нашої аеророзвідки, вдалося відкоригувати роботу 152-мм гармати та танків, в результаті чого було успішно уражено ворожу ціль.

Така взаємодія різних підрозділів та використання новітніх технологій дозволяє забезпечити високий рівень ефективності та безпеки під час виконання бойових завдань. Наші бійці продовжують працювати на перемогу, забезпечуючи безпеку та свободу нашої країни.

БАХМУТ

(вірш написаний командиром роти снайперів із псевдо "Жовтий")

Багато часу я мовчав, бо не було натхнення.

Я знаю точно, що у вас питання є до мене.

Чи ми здамо Бахмут?

Чи правда, що нам важко?

Там кращі хлопці день і ніч

Б'ють ворога нещадно.

Там "Жовтий" з хлопцями стоїть...

Він їм допомагає.

Там "вагнер" на полях ще й досі догниває.

Ми не пробачим смерть дітей.

Ні те, що мати плаче.

Тих хлопців, що в останню путь

Під пісню "Пливе кача".

Ми не залишимо Бахмут ніколи і нізащо!

От тільки виникло тепер у мене запитання.

Чи не забули ви, бува, що ще війна триває?

Чи ще залишилися такі, хто нам допомагає?

Міркуйте люди ви над тим, що нам відповідати?

А ми тут міцно стоїмо, щоб Землю захищати!

**Олексій РЕЗНІКОВ:
ОЧІКУВАННЯ
КОНТРАНАСТУПУ
ВЖЕ ПЕРЕГРІТІ...**

Поки Україна готується до контрнаступу, західні медіа та експерти вже котрий місяць поспіль обговорюють, куди саме буде завдано удару, наскільки успішним він буде і як вплине на перспективи переходу до дипломатії. Усередині України очікування від контрнаступу також високі – в тому числі через численні прогнози про те, що війна закінчиться вже в найближчому майбутньому, безумовно, повною перемогою України.

Міністр оборони Олексій Резніков знає, що очікування від контрнаступу перегрті, але на них навряд чи можна вплинути - хіба що закликами все-таки не ставити планку надто високо.

"Я дуже сподіваюся, що це станеться несподівано і для вас теж. Тому що в цьому є сенс військової операції – ніхто не повинен знати, що вона почалася. Чим довше не знатиме ворог, тим більше ймовірності, що вона пройде успішно", – каже Олексій Резніков.

Хто більше гріє тему нашого контрнаступу: українське суспільство, політикум чи Захід?

І ті, і ті. Це точно перегрті, усі хочуть чергової перемоги. Раніше не вірили у перемогу. Раніше хотіли, щоби Україна вижила хоч якось мінімально, щоб хоч якась частина України збереглася. А коли ЗСУ показали успіхи, всі почали вірити у перемогу – після Зміїного, після Київщини, Чернігівщини та Сумщини, після Харківщини, Херсона. Хочуть наступної перемоги. Це нормально, це емоції – очікування на успіх.

Особливої шкоди ви не бачите від цього?

**УКРАЇНСЬКИЙ ОФІЦЕР
ГАРТУЄТЬСЯ В ОДЕСІ**

У рамках профорієнтаційної роботи ліцеїсти Київського військового ліцею імені Івана Богуна 11 та 12 квітня 2023 року відвідали вищі військові навчальні заклади міста Одеси.

Для богунців було сплановано та проведено ознайомлення з навчально-матеріальною базою Військової академії міста Одеси та Інституту Військово-Морських сил НУ "ОМА". Під час екскурсії ліцеїсти мали можливість детально ознайомитися з факультетами обох військових вузів, навчальними базами, побутом та профе-

– Найперше, я не можу це змінити. Моя мама – психіатр та психотерапевт, завжди мені говорила: "Якщо ти не можеш змінити обставини, постарайся змінити своє ставлення до них". Тому ми погоджуємо з Генштабом і Ганна Маляр потім каже: "Хлопці, не завищуйте власні очікування, щоб потім не було розчарування. Потім засмутилася. Не все так просто, це війна. І мало того, ми вам точно не скажемо, коли, як і де".

Давайте перейдемо до найсвіжшої зустрічі у "Рамштайні". Ще до зустрічі було відомо, що акцент буде на протиповітряній обороні. Хоча, раніше на чільному місці стояли інші речі, наприклад, танки та артилерія. Ми вже просто закрили питання щодо танків, і тепер на порядку денному у нас ППО – чи у нас справді зараз такі складні проблеми з ППО?

– ППО залишається і буде пріоритетом №1, бо це безпека по всій країні – і у Львові, і у Вінниці, і в Тернополі, і в Одесі, і в Харкові, і в Києві, і в Житомирі. Тому що прилетіти може будь-куди.

Можливість розвиватись країні, дітям ходити до школи, студентам – до університетів, лікарям лікувати людей, аграріям збирати зерно – це все безпека неба. Це виживання країни, здатність виробляти продукти, сплачувати податки, поповнювати бюджет, з якого утримується армія, що дуже дорого. Я – найзатратніший сьогодні міністр, з точки зору використання грошей на утримання Збройних Сил України. При цьому я найбільший роботодавець – усіх треба нагодувати, одягнути, взути, зараз ще й полікувати. Країна має вижити, для цього ППО – це №1. Ми маємо систему

радянську, до якої виснажуються запаси ракет. Якщо вони не виробляються у нас, і є лише в країнах, у яких ми не можемо їх взяти, то треба поповнювати чимось іншим. Чим? Західними системами ППО. Принципово вже вирішено, які це системи, а тепер треба збільшити їхню кількість і кількість ракет до них. І плюс не забуваємо, що авіаційна платформа – це також частина ППО. Тобто сучасний літак покоління 4++ як повноцінна закрита система ППО. Тому що він тоді закриватиме "лакуни", провали наявних у нас систем радянського зразка.

Скільки в середньому проходить від рішення про постачання озброєння до його реального постачання?

"Рамштайн" – це вже оприлюднення прийнятих рішень та озвучення трендів, якихось нових наративів на наступний період. І якщо якась країна публічно виходить і каже: "Ми прийняли рішення давати те й те" – це вже вирішено раніше. Плюс – координація взаємодії між країнами.

Зараз ключове наше завдання з партнерами – це забезпечення нас запчастинами, обслуговуванням, ремонтом та боеприпасами до тих систем, які ми отримали: від снайперської гвинтівки до Хаймарсу та танка. Щодо літаків – я впевнений, ми доб'ємо це питання.

– В цьому році?

– Це той фактор, про який я говорив – практичність. Літаки – це найдорожче. Відповідно, дати літаки, потім їх обслуговувати, плюс ракети та бомби до них – це дуже дорого. Тому, ухвалюючи рішення, треба розуміти – а чи всі готові під цим підписатися. Ось під танками підписалися і бачимо: хтось чотири дає, хтось шість... Не двісті, не триста.

Ключовий гравець тут все одно США, а вони дуже прагматичні, вони рахують гроші. І це нормально, це життєздатно. Тому що у нас є партнери, які нам щось дали, а потім кажуть: обслуговувати далі вас ми не можемо, у нас немає ресурсу, якщо хочете – купуйте. Теж начебто справедливо... І з літаками те саме. Коли буде підраховано, хто скільки готовий дати та підтримувати на належному рівні – тоді рішення буде ухвалено.

**Українці повертаються
із полону**

26 квітня відбувся черговий обмін полоненими. Україні вдалося звільнити з російського полону 44 захисників.

"Черговий обмін полоненими. Нам вдалося повернути додому 44 українських воїнів. Серед них – 36 рядових та сержантів і 6 офіцерів. Це військові, прикордонники, нацгвардійці, моряки. Люди захищали Маріуполь, "Азовсталь", Херсонщину, билися з ворогом на Сході", – написав голова Офісу Президента України Андрій Єрмак.

За його словами, також вдалося звільнити двох цивільних. Серед звільнених є поранені, яких ворог катував у полоні. Також є двоє чоловіків, друзин яких раніше звільнили з полону.

До ЗСУ належать 19 звільнених, до ДПСУ – 11, ВМС – 7, НГУ – 2, ТрО – 3.

Звільнено з полону також військового хірурга, який оперував поранених у військовому шпиталі в Маріуполі та організував масову медичну допомогу. Одному зі звільнених, командирові відділення, загрожував так званий "суд" із ув'язненням на тривалий термін.

Український омбудсман Дмитро Лубінець додав, що українським військовим і двом цивільним нададуть меддопомогу, а згодом вони пройдуть реабілітацію і зможуть відновити банківські картки та документи.

Дмитро Лубінець додав, що загалом від початку повномасштабного вторгнення з полону Росії вдалося звільнити 2279 українців.

**У БАХМУТІ ЗРОСТАЄ КОНКУРЕНЦІЯ МІЖ РОСІЙСЬКИМИ
ПВК – ISW**

У Бахмуті, ймовірно, посилюється конкуренція серед російських приватних військових компаній. І збільшення кількості ПВК навколо міста може спричинити "значні тертя" між ними. Про це йдеться у звіті американського інституту вивчення війни.

У недавньому відеозверненні до президента росії путіна найманці ПВК "Поток" (імовірно один із трьох добровольчих загонів компанії "Газпром") стверджують, що чиновники "Газпрому" повідомили членам ПВК, що вони підпишуть контракти з Міноборони РФ, але потім змусили особовий склад "Потоку" підписати контракти з ПВК "Редут".

Один солдат "Потоку" стверджував, що "Газпром" створив два інших підрозділи – ПВК "Факел" і "Пламя", які були прикріплені до МО Росії. Однак один з російських блогерів заявив, що "Поток" – це не ПВК, а підрозділ БАРС (бойовий резерв). "Особовий склад "Потоку" також повідомляв про погане поводження з боку бойовиків "Вагнера", які погрожували розстріляти особовий склад "Потоку", якщо той відійде від лінії зіткнення. Бойовик "Вагнера" в інтерв'ю, опублікованому 26 квітня, заявив, що бійці "Потоку" вночі покинули фланги "вагнерівців". Ще один російський блогер заявив, що бойовики "Потоку" залишили свої позиції в Бахмуті

через брак боеприпасів.

"Раніше ISW оцінювало, що фінансист "Вагнера" Євген Пригожин, ймовірно, розглядає збільшення кількості ПВК навколо Бахмута як конкуренцію, і, схоже, збільшення поширеності інших ПВК навколо Бахмута може спричинити спалах напруги, яку найманці від різних військових "фірм" будуть вирішувати по своєму.

**Що відомо про
ситуацію у Бахмуті**

Бої за Бахмут тривають з літа 2022 року. Російська армія після відводу Сил оборони від Соледа в кінці січня 2023 року зосередилася на штурмах міста, яке стало політичною ціллю для росіян, переконані в українському військовому командуванні. РФ намагається продемонструвати захоплення відносно великого міста (у Бахмуті до війни проживали приблизно 70 тис. людей), адже останні співмірні "досягнення" були в

червні 2022 року (захоплення Северодонецька, а згодом Лисичанська). Оборonoю Бахмута керують генерали української армії Сирський, Тарнавський та Гнатів, також там воюють досвідчені командири бригад.

23 квітня генерал Олександр Сирський проїхав весь Бахмутський фронт і всі частини, які боронять місто. Він зазначив, що працював із командирами та воїнами над плануванням операцій, штурмів та оборони.

"Ми б'ємо ворога, часто несподівано для нього, і продовжуємо утримувати стратегічні рубежі. Воїни, які здійснюють активні штурмові дії по захопленню позицій росіян, отримують заохочення та винагороду. Кожен тут – герой".

Сирський наголосив, що армія РФ зазнає великих втрат у битві за Бахмут: "Ми знищуємо їх кадровий та наступальний потенціал". І нищення це набуває все більшого розмаху.

Як предки будували справедливе суспільство?

Наші предки вважали, що людське буття у Всесвіті завжди влаштовувалось на принципах справедливого суспільства, яке шанує Творця, яке живе правилами Прави. Тільки таке суспільство є гармонійною складовою Світлого Ірію, середовищем духовного удосконалення – найвищої цілі життя людини у Всесвіті.

Згідно правил Прави явлені світлі Мири є тими місцями у Світлому Ірії де відбувається справжнє і принципово безпечне удосконалення явлених людських душ.

РАДА НА СІЧІ – ПРИКЛАД ШАНУВАННЯ СУСПІЛЬСТВОМ ЗАКОНІВ ПРАВИ (БОГА)

Удосконалені людські душі, які посіли високі ірійні рівні, після мирського відходу (тіла, духу, атману), не потрапляють у Наву (Чистилище), не проходять Суд Господній, а відразу рухаються у Праву – структуру Вселенського управління, до вишніх Царств.

Православний світогляд каже, що такі високі душі можуть являтися у явні Мири багато разів. Для них процес чергового явлення (реінкарнації/реанкернації) – це відкрита дорога ірійного зростання у напрямку до рівнів Рахманських, Арійських, Характерників.

Православні предки відали, що справедливе суспільство – це середовище сприятливого удосконалення людських душ, де ризики духовного падіння найнижчі, де темне і агресивне не полює на світлі душі, не нищить їх.

Але, що у явлених Мирах є ознаками справедливих суспільств?

Таких ознак справедливих суспільств є три:

а) відсутність спланованого та зумисного вбивства світлих душ людей, неможливість виникнення регіональних та планетарних воєн;

б) життя світлодушних людей за правилами Прави та по Закону Творця, з повсякчасним зверненням за порадами до Творця та Прави (Бога);

в) діяльність каналів зв'язку з Правую та Творцем через Рахмано-волхвівську духовну систему, яка впливає на суспільство передачею йому волі Неба.

Чому так?

Бо так влаштована вся система світлих Мирів нашого Всесвіту, всього Великого Зодіаку! Система якою керує Творець та Права/Бог (БОГ – Братство Отців Господніх)!

Відірваний від цієї системи Мир, як то у випадку з Миром Землі, де у минулому мав місце акт агресії з боку антисвіту, поступово деградує, рухаючись до планетарної руйнації.

ОСТАННЯ РАДА НА СІЧІ – ПЕРЕДДЕНЬ ЛІКВІДАЦІЇ ВОРОГАМИ ВІЧОВОЇ СИСТЕМИ В УКРАЇНІ

Рахманські предки знали, планетарну руйнацію здатен подолати лишень Апокаліпсис – небесне очищення Миру від нелюдського, агресивного, від носіїв антисвіту, від темної яви. Його вчиняє Творець та Права силами небесного воїнства і явлених посланців.

Проте і це не все.

Очищення – це лишень перший крок до правдивого постапокаліптичного Миру!

Паралельно повинні бути зроблені інші кроки.

Мають бути створені канали зв'язку суспільства з Правую та Творцем! Має бути організоване життя людей за правилами Прави! Має бути збудоване нове земне справедливе суспільство!

І тут постають запитання.

Як це має відбутись?

Хто навчить землян будівництву справедливого суспільства? Яким це суспільство має бути по суті? Хто забезпечить його зв'язок з Творцем та Правую?

Предкам було відомо: у світлих Мирах нашого Зодіаку, на всіх заселених планетах, цим займається Рахмано-волхвівська духовна система, яка здійснює просвітницьку діяльність та забезпечує зв'язок суспільства з керівною силою Всесвіту – Творцем та Правую.

СТРУКТУРА СВІТЛОГО ІРІЮ – САКРАЛЬНЕ ВЕЛЕСОВИЧНЕ ЗОБРАЖЕННЯ ЧАСІВ ДУЛІБІЇ

Така система впливає на формування суспільних інституцій та готує відповідні кадри світоглядним просвітництвом духовно одарованих.

У світлих Мирах нашого Зодіаку перші урядники суспільних і державних інституцій – це **просвітлені люди рівнів Рахманських!**

Це люди які знають як працює ЗАКОН (за Кормлінням Отця Небесного), як відбувається кормління небесне, як діють механізми суспільної справедливості.

Лишень навчені Рахмано-волхвівською системою вони здатні слухати волю Неба та щиро піклуватись мирськими громадськими інтересами.

Наші слов'янські та українські предки саме так і намагались формувати справедливе суспільство у власних державних утвореннях минулого: в Артанії-Сукупії, в Дулібії, в державі Рось, в Волині-Україні 15-17 століть.

Їх спадок надзвичайно цінний!

Які ж головні ознаки збудованого ними слов'янського та давньоукраїнського суспільства?

Ці головні ознаки наступні:

Над суспільством (союзами держав, князівствами, їх керівництвом) стояла Рахмано-волхвівська православна духовна система з власною ієрархією та структурою (найвищий духовний регулятор суспільних процесів), очолена Першою Троянню та місцевими Троянями, зі сакральним знаком – Тризубом, символом триєдиної Рахманської духовної влади, яка мала контакт з Правую та Творцем;

Верховний державний правитель – БУС (аббревіатура Бог У Сутьному) підкорявся Божій волі, яку доносила йому Перша Троянь. Місцеві князі (КНЯЗЬ – Кормління Народу Явленого Зичного Ї/великого) отримували волю Божу від місцевих Трояней. Князі обирались вічем (ВІЧЕ – Воля Ірійна Чоловіків Є) з навчених (просвітлених) Рахманських рівнів чоловіків, які повинні були звітувати перед вічем;

БУС та КНЯЗІ забезпечували роботу суспільних механізмів за трьома напрямками (адміністративно-військовим, господарсько-виробничим, духовно-просвітницьким), через формування кола управлінців, які відповідали за кінцевий результат перед суспільством;

Звітність урядників перед народом відбувалась через вічові механізми (через ВІЧА різних рівнів, які пронизували су-

спільство знизу до верху), де обраними учасниками віча були шановані представники родів, поселень, територій, князівств, які висувались і затверджувались на низових вічах.

ТРИЗУБ – СИМВОЛ ТРОЯНІ, ТРИЄДИНОЇ РАХМАНСЬКОЇ ДУХОВНОЇ ВЛАДИ

Важливим елементом у цій структурі була Рахмано-волхвівська духовна система, яка через контакт з Вселенською управляючою силою, Творцем і Правую, отримувала їх волю!

В той же час ВІЧЕ формувало мирську позицію і вело контроль знизу – від народу.

Ці два напрямки замикались на обраних та підзвітних управителях, які, за небаліть чи прорахунки могли втратити довіру громади та обрані посади.

Рахмано-волхвівська система пильно слідувала, щоб до управління всіх рівнів потрапляли шановані представники сімей, родів, поселень, земель, цвіт суспільства, ті, які здатні забезпечити достойне життя громади справедливими діями...

Що ж завадило такій системі дожити до наших днів?

Завадила тисячолітня війна на слов'янських та українських землях антисвіту та темної яви проти Рахмано-волхвівської православної системи, особливо жорстока у 16-17 століттях.

Її події завершилися шляхетською та гетьманською зрадою ураженої егоїзмом (вірусом ЕГО) еліти, яка відійшла від давнього православного світогляду, стала на позиції темної яви, вивищила себе над вільним суспільством, почала воювати з ним.

Через це в 17-18 століттях, з нищенням центрів Рахмано-волхвівської духовної системи в Україні, зникли останні прояви вічового права, наявні осередки людяного суспільства. Вороги поневолили вільні народи, викорінюючи їх спадкове тяготіння до справедливості!

Але чи так буде надалі?

Чи прихід Апокаліпсису створить умови суттєвих змін?

Рахмани, Характерники, духовні Отці православного минулого, казали, що в певний час на українських землях має постати і вічове право, і справедливе людське суспільство.

Для цього маємо досягнути величній спадок предків, зрозуміти витоки справедливого суспільства і бути готовими будувати таке.

Чи зможемо це зробити як належить?

Час покаже...

Підготував **Валентин ДЕМ'ЯНОВ**